

தோட்டுப்பாடி சித்தம்மா

குறங்காவியம்

பாலமுனை பாறாசீ

தோட்டுப்பாய் சித்தம்மா
— குறுங்குனிமம்

பாபழகை பாறாசீ

தோட்டப்பாடி மூத்தம்மா
குறுங்காவியம்

ஆசிரியர் : பாலமுனை பாறாக்
தொலைபேசி : +94 775367712
+94 756217680

முதற்பதிப்பு : டிசம்பர் 2011

வெளியீடு :

பர்ஹாத் வெளியீட்டகம்

பாலமுனை - 03

மின்னஞ்சல் : farhacool123@gmail.com

அட்டைப்படம் பக்க வடிவமைப்பு :

நவாஸ் செளபி

அச்சுப்பதிப்பு :

டிசைன் வேஸ்ட் - சாய்ந்தமருது

077 6401296, 071 8217910

பக்கம் : 88

விலை : ரூபா 200.00

THODDUPPAI MOOTHTHAMMA
KURUNGKAVIYAM

Author :
Palamunai Farook
Farzana Manzil
Palamunai - 03
+94775367712, +94756217680

Published :
Farhath Publication
Palamuani - 03
farhacool123@gmail.com

Typesetting
AHM. Ajmal

Cover Design & Layout
Nawas Sawfi

Printed
Design world - Sainthamaruthu
077 6401296, 071 8217910

Pages : 88

Price : 200/=

ISBN : 978-955-99311-2-6

2011.10.27 இல் வபாத்தான எனது உம்மா
ஆதம்லெவ்வை முஹல்லம்
அலிமாநாச்சி அவர்களுக்கு.

**முஸ்லீம் மக்களின்
பண்பாட்டுக் கோலங்களைப்
பதிவு செய்திருக்கும் முற்போக்கான படைப்பு**

தமிழ் இலக்கிய மரபிலே காவிய வடிவம் முக்கியமான தொன்றாகவுள்ளது. 'காவிய காலம்' என்றொரு சிறந்த ஆய்வு நூல் கூட பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 16ம் நூற்றாண்டிலிருந்து காவியத்தின் ஒடுங்குதசைக் காலம் ஆரம்பித்தது என்பது அன்னாரது கருத்து. எனினும், காலனித்துவ ஆட்சி காரணமாக ஏற்பட்ட நவீனமயமாக்கல் சூழலில் அக்காவிய மரபு புத்துமிர்ப்பு எய்தியது. நவீன கவிதை முன்னோடியான பாரதியாரே 'பாஞ்சாலி சபதம்' (இந்திய விடுதலை, பெண் விடுதலை), குமில் பாட்டு (காதல்-இயற்கை-தமிழ்-சமய தத்துவம்-புதுவகை வடிவம் - பரிசோதனை முயற்சி என பன்முக வாசிப்புக்குரிய உள்ளடக்கம்) என்பவற்றை சிருஷ்டித்து நவீன காவிய முன்னோடியுமாகின்றார்.

பாரதியாருக்குப் பின் நவீன காவிய மரபு தமிழ்நாட்டில் பொதுவாக கற்பனையும் இலட்சியமுமான உலகை உருவாக்கிய சூழலில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் ஒரு சிலர் அவ்வழிச் சென்றனராயினும் பலர் 'நவீன' காவிய மரபிற்கு தடமமைத்து வந்துள்ளனர். இவ்வழி, கவிஞர் அப்துல் காதிருலெப்பை (முஸ்லீம் சமூகக் குறைபாடுகள் பற்றிய செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்), பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை (தீனப்பிரச்சினை பற்றிய தீனக்காதை), காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை (சாதி தீனம் அரசியல்

பிரச்சினைகள் சார்ந்த காவேரி), மஹாகவி (சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய கண்மணியாள் காதை, அன்றாட வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு சாதாரண மனிதனின் சரித்திரம், விஞ்ஞான புனைவு சார்ந்த கந்தப்பசதகம்), நீலாவணன் (சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய பட்டமரம், குடும்ப பிரச்சினை பற்றிய வடமீன், அன்றாட வாழ்க்கை பற்றிய வேளாண்மை), இ.முருகையன் (விஞ்ஞான புனைவு சார்ந்த நெடும்பகல்), நு.மான் (சாதிப்பிரச்சினை பற்றிய கோயிலின் வெளியே, வர்க்கப்பிரச்சினை பற்றிய நிலமென்னும் நல்லாள் முதலியன), எஸ்.பொ. (தந்தையார் நினைவு பற்றிய அப்பையா காவியம்), மு.பொன்னம்பலம் (உலக அரசியல் பற்றிய பொறியில் அகப்பட்ட தேசம்), வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் (ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும்), நிலாந்தன் (வன்னி வரலாறு பற்றிய மண் பட்டினம்), அஷ்வகோஸ் (போர்க்கால வாழ்வு பற்றிய வனத்தின் அழைப்பு), றஸ்மி (இயற்கை அனர்த்தம் பற்றிய ஆயிரம் கிராமங்களை தின்ற ஆடு), ஆகியோர் இவ்வேளையில் நினைவு கூரத்தக்கவராகின்றனர். இத்தகையோர் வரிசையில் இந்நூலாசிரியர் பாலமுனை பாறாக் அவர்களும் உள்ளடங்குவாரா? என்பதே கேட்கப்படவேண்டிய கேள்வியாகின்றது.

பாலமுனை பாறாக் அண்மையில் கொந்தளிப்பு (2010) என்றொரு நவீன குறுங்காவியத்தை எழுதியிருந்தமை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அறிந்த விடயமே. குறுங்காவியமான கொந்தளிப்பு முஸ்லீம் மக்களது சமூகப்பிரச்சினைகள் (மீனவர், விவசாயிகள் ஆகியோரின் வாழ்க்கை பிரச்சினைகள்) அரசியல் நெருக்கடிகள் (உ-ம். சிங்கள பேரினவாத ஒடுக்குமுறை) பண்பாட்டு மாற்றங்கள் ஆகிய பலவற்றையும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் அழகான கோட்டுச் சித்திரங்களாக பதிவு செய்திருந்தது. பனித்துளிகள் நடம்புரியும் புல்லின் இதழ்களில் வானம் முழுவதும் அடங்குவது போன்று

கச்சிதமான உத்திகளைக் கையாண்டதனுடாக குறுங் காவியத்தினுள் பலவிடங்களையும் கொண்டுவருவது கவிஞருக்கு சாத்தியமாகி இருந்தது. நல்லதொரு நாவல் வாசிப்பு அனுபவத்தை வாசகர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் அது வழங்கியிருந்தது.

'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மன்' எனும் இக்காவியம், 'கொந்தளிப்பு' வழியில் செல்லாது வேறு சில புதிய உலகங்களை சிருஷ்டித்துள்ளது. நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் சமூக பிரச்சினை என்ற விதத்தில் பொருத்தமற்ற திருமண முயற்சியினால் முஸ்லீம் குடும்பப் பெண்ணான செய்னம்புலுக்கு ஏற்படும் மனப்போராட்டங்களும், விவாகரத்தினை மேற்கொள்வதும் பின்னர் தந்தையின் முயற்சியினால் ஏர்வை வண்டி இசுமாயிலை மறுமணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வதும், ஊருக்கு உதவுவதும் கணவர் மறைந்த பின்னர் அநாதரவான நிலையில் வாழ்ந்து இறுதியில் மரணிப்பதுமே இக்காவியத்தின் உள்ளடக்கமாகிறது.

பொருத்தமற்ற திருமண முயற்சியினால் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சச்சரவு பற்றி ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் பலரும் அவ்வப்போது கவிதைகள், சிறுகதைகள், எழுதி வந்துள்ளனர். எழுத்தாளன் ஒருவனுக்கு ஏற்பட்ட மனத்துயரினை அவலச்சுவை மேலோங்க 'தத்தைவிடு தூது' என்ற நவீன பிரபந்தமாக படைத்திருந்தார் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிறுதியில் தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை. ஐம்பதுகளின் இறுதியில் புரட்சிக்கமால் அவ்வாறான பிரச்சினையை எதிர்கொண்ட குடும்பத்துப் பெண்ணொருத்தி தனது கணவனைக் கொலை செய்துவிட்டு தானும் தற்கொலை செய்வதான முடிவோடு சிறுகதையொன்றினை எழுதியிருந்தார். பித்தன் அத்தகைய சிறுகதையொன்றிலே பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக குடும்ப விலகலை வழங்கியிருந்தார். இந்நிலையில்,

பாலமுனை பாறாக் போடியாரான தந்தையையே மறுமண முடிவெடுக்கச் செய்து, செய்னம்புவுக்கு ஏழைத் தொழிலாளி ஒருவனை மணம் செய்விப்பதான தீர்வினைத் தந்திருப்பது, முற்கூறிய படைப்புகளோடு ஒப்பிடும் போது இக் காவியத் திற்கு முற்போக்கான குணாம்சத்தை வழங்குகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும், இக்கவிஞரது நோக்கு குடும்பப் பிரச்சினைகளிலொன்றினைப் பற்றிப் பேசுவது மட்டுமன்றி முஸ்லீம் மக்களது பண்பாட்டுக் கோலங்களை பதிவு செய்வதாகவும் காணப்படுகின்றமை கவனத்திற்குரியது. கவிஞர் அப்துல் காதிருலெவ்வை, முஸ்லீம் மக்களது திருமணச் சடங்கு முறைமைபற்றி மட்டுமே எடுத்துரைக்க, இக்கவிஞர், திருமணச் சடங்கு முறைமை மட்டுமன்றி, மையத்துச் சடங்கு, பிறப்புச் சடங்கு, பெரியபிள்ளைச் சடங்கு முதலானவை பற்றியும் சுவையோடு விவரித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்காவியத்தின் பாத்திர வார்ப்புப் பற்றியும் விதந்துரைக்க இடமுண்டு. முற்குறிப்பிடப்பட்ட ஈழத்து நவீன காவியங்கள் எவற்றிலும் பெண் பாத்திரங்களுக்கு முதன்மை இடம் வழங்கப்படவில்லை. மாறாக, இக்காவியம் பெண்ணுக்கு முதன்மை அளிக்கின்றதென்பதனை இக்காவியத்தின் தலைப்புக்கூட வெளிப்படுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. பெண் பாத்திரம் என்ற நிலையில் தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா முக்கியத்துவம் பெறுவது போன்று அதனைவிட ஒருபடி மேலாக விளிம்பு நிலைப்பாத்திரம் என்ற விதத்தில் ஏர்வை வண்டி இசுமாயில் சிறப்பானதொரு பாத்திரமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விருபாத்திரங்களினதும் குணாம்ச விபரிப்பு பற்றியும் செயற்பாடுகள் பற்றியும் அவை போதுமான அளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதுபற்றியும் விரிவஞ்சி எதுவும் குறிப்பிடாமல் அப்பொறுப்பினை வாசகர்களிடமே விட்டுவிடுகிறேன்.

ஒரு இலக்கிய சிருஷ்டி எந்தவொரு உன்னதமான நோக்கத்துடன் உருவானாலும் வாசகருக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதாகவும் அது அமைவதவசியமே. ஆரம்பகாலத்தமிழ் நாவல்கள் 'மகிழ்வளிப்பது' என்கின்ற அம்சத்தை வெளிப்படையாகவே குறிப்பிட்டிருப்பது இவ்வேளை நினைவுக்கு வருகின்றது (இத்தகைய நோக்கு மட்டுமே படைப்பின் இலட்சியமாயிருப்பின் அது பொழுதுபோக்கான படைப்பு உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்துவிடும் என்பதையும் மனங்கொள்வத வசியமாகும்).

இக்காவிய வாசிப்பும் அத்தகைய மகிழ்வுட்டலில் வாசகர் திளைத்திருக்கும் வாய்ப்பினை ஆங்காங்கே தந்திருக்கின்ற தென்பது மிகையன்று. ஓர் உதாரணத்தை மட்டும் இங்கு தருகின்றேன். செய்னம்பு பற்றிய வர்ணனை பின்வருமாறு வெளிப்பட்டு வாசகரை மகிழ்ச்சியில் திளைக்கச் செய்கிறது.

'கவர்ச்சியினை வெளித்தள்ளாக்
காந்தப்பூ செய்னம்பூ
அவயவங்கள் மூடிநிற்கும்
அடக்கப்பூ!
அமைதியாய் பேசுகின்ற
அழகுப்பூ!
வார்த்தைகளை அளந் துதிர்க்கும்
வாசப்பூ
இப்பொழுது
அவர் நினைவில்
ஏன் பூத்தாள் செய்னம்பூ-?'

தேடல் மிகுந்த வாசகருக்கு இரசிகமணியான பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பழந்தமிழ் இலக்கியமான கவித் தொகைத் தலைவன் பற்றி பின்வருமாறு வர்ணிப்பது நினைவிற்கு வரவே செய்யும்.

'அவன் ஏன் நகைத்தான்? அது சாதாரண நகையாயில்லை

நகைப் பூங்கொத்து. அரும்பு நகை. மொட்டு நகை. போது நகை. பூநகை என்று பல நகைகள் அந்த நகையுட் காணப்படுகின்றன...

இறுதியாக, இக்காவியத்தில் கவிஞர் கையாண்டுள்ள கவிதைவடிவம் பற்றியும் ஒரு குறிப்புக் கூறவேண்டியுள்ளது. முற்குறிப்பிட்ட காவியங்கள் மரபுக்கவிதை வடிவங்களை பின்பற்றி உள்ளன. அன்றேல் புதுக்கவிதை வடிவங்களை கொண்டமைந்துள்ளன. மாறாக இக்காவியத்தில் அவ்விருவகை வடிவங்களும் அன்றி இன்னொருவிதமான கவிதை வடிவம் கையாளப்படுகின்றது. இன்னொரு விதமாகக் கூறின் மரபுக்கவிதை நெகிழ்ச்சி பெற்றுள்ள நிலையில் வெளிப்படுகின்றதெனலாம். தமிழகக் கவிஞரான திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரே இத்தகையதொரு வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தியவராகக் கருதுகின்றேன். அவருக்குப் பின் அவ்வடிவம் அதிக செல்வாக்குப் பெறவில்லையாயினும் அவ்வப்போது கவிஞர் சிலர் கையாண்டு வந்துள்ளனர். ஈழத்தில் பாலமுனை பாறாக் தமது காவியங்களிலே அத்தகைய கவிதை வடிவத்தை இறுகப் பற்றி இருப்பது விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதாகிறது.

இதுவரைக் கூறியவற்றை தொகுத்து நினைவு கூர்கின்ற போது, ஆரம்பத்தில் கூறிய ஈழத்து நவீன காவிய கவிஞர் வரிசையில் 'கொந்தளிப்பு' ஊடாக தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பாலமுனை பாறாக் இக்காவியத்தினூடாக தனது இருப்பை மேலும் உறுதி செய்துள்ளார் என்று துணிந்து கூறலாம்.

வாழ்த்துக்களுடன்,
பேராசிரியர் செ. யோகராசா,
மொழித்துறை - கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
வந்தாறுமூலை - இலங்கை.
+94772343896

செவ்வியல் அந்தஸ்தைப் பெறும் சிறப்புகள் கொண்ட பிரதி

பண்பாட்டு அடையாளம் என்பது என்ன? பல்லாயிரம் வருடங்களாக உருவாகி வந்த பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியாக நம்மை நாமே உணர்வதுதான் பண்பாடா? அப்படி நாம் உணர்ந்து கொண்டு நான் இருக்க வேண்டுமா? அறேபிய மரபில் நம்மை இணைத்துக் கொள்வதால் என்ன தப்பு இருக்கிறது என்று சிலர் கேட்கலாம்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறேபியப் பண்பாட்டோடு தம்மைப் பிணைத்துக் கொள்வது தவறு என்று நான் கருதவில்லை. உலகம் முழுக்கப் பரவி வாழும் மனிதர்கள் தங்கள் உள்ளூர் பண்பாடுகளை இழந்து ஒற்றைப்படையான தட்டையான பண்பாட்டை மேற்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது சந்தேகம்தான். உலகமயமாக்கல் நிலவும் இக்காலத்திலும் அந்த ஒற்றை கலாசாரமாக்கும் முயற்சிக்கு எதிரான குரல்கள் மேற்கிலிருந்தும் எழ ஆரம்பித்துள்ளன.

உலகம் முழுக்க ஒற்றைப் பண்பாடு என்று ஒன்று இல்லை. உலகப் பண்பாடு என்பது நூற்றுக் கணக்கான பண்பாடுகளின் கூட்டுத் தொகுதியாகும். அந்தவகையில் எல்லாப் பண்பாட்டுக்கும் அதற்கேயுரிய பங்களிப்புண்டு. அறேபியப் பண்பாடு என்பது கூட ஒற்றைப் படையான

ஒன்றல்ல. எகிப்திய, ரோம, பாரசீக, இந்திய, சீன பண்பாடுகளின் திரட்சியாகத்தான் மேற்கிளம்புவதைப் பார்க்கலாம். எனவே இலங்கைச் சோனகருக்கும் சோனக மொழிக்கும் ஒருபண்பாடு இருக்கவேண்டும். அறேபியாவுக்கும் தனியான பண்பாடு இருப்பதைப் போல. பண்பாடு என்பது வெறுமனே அடையாளத்தோடு மட்டும் சுருக்கிவிடக் கூடிய ஒன்றல்ல. அடையாளம் என்பதெல்லாம் வெளிப்படையான மேலெழுந்த வாரியான விடயங்களாகும். பண்பாடு என்பது அதைவிட ஆழமாக அகம் சார்ந்த ஒன்றாகவே கணிக்கப்படுகின்றது. நமது மனம் எப்போதும் குறிமீடுகள், படிமங்கள் வழியாகவே தொழிற்படுகின்றது. அக் குறிமீடுகளும் படிமங்களும் நம் வாழிட சூழலில் இருந்தே கிடைக்கின்றன. அச்சூழல் நம்முடைய பண்பாட்டால் உருவாக்கப்பட்டது. பல்லாயிரம் வருடங்களாக மெதுமெதுவாக உருவாகிவந்த ஒரு மாபெரும் கட்டுமானம்தான் அப் பண்பாடாகும். இக்கட்டுமானம் நமது சோனக மொழியில் புறவயமாக உள்ளது. நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் சடங்காசாரங்களில் காணப்படுகிறது. நம் பழக்க வழக்கங்களில் பழக்கத்தில் உள்ளது.

இவற்றிலிருந்து நமது ஆழ்மனம் அக்குறிமீடுகளையும் படிமங்களையும் பெற்றுக் கொண்டபடியே உள்ளது. இவற்றின் வழியாகவே நாம் சிந்திக்கின்றோம். நாம் கற்பனை செய்கின்றோம். நமது கனவுகள் கூட அதன் வழியாகவே வருகின்றன. நமது உணர்ச்சிகளும் அந்தப் படிமங்களால் தான் உருவாக்கப்படுகின்றன. படிமங்கள் வழியாகவே அவை படைப்புக்களாக வெளிவருகின்றன. படிமங்கள் இல்லாமல் நாம் பேச முடியாது என்பதைப் போல ஒரு சிறுவியத்தைக் கூட பண்பாடு சார்ந்த படிமம் இல்லாமல் நம்மால் பிறருக்குத் தெரியப்படுத்த முடிவதில்லை. பண்பாடு என்பது நாம் அணிந்து கொண்டிருக்கும் ஆடை

போன்றதல்ல. அது நாம் நீந்தும் கடல் போன்றது. எப்படி மீனை கடலைவிட்டுப் பிரிக்க முடியாதோ குறித்த இனக் குழுமத்தையும் அதன் பண்பாட்டைவிட்டும் பிரிக்கமுடியாது.

இப்பகைப் புலனிலிருந்தே பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் 'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா' குறுங் காவியத்தை நோக்க முடிகின்றது. சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முந்திய அதற்கு முன் பலநூறு வருடங்களாக உருவாகி வந்த நமது சோனகப் பண்பாட்டின் வாழ்வியலை, அதில் பெண் பெற்றிருந்த வகிபாகத்தை, அவள் அடைந்த வெற்றி தோல்விகளை இக்குறுங்காவியம் பதிவு செய்கின்றது. செவ்வியல் பிரதித் தன்மையை பெறுவதற்கான அந்தஸ்தை இக்குறுங்காவியம் பெறுகின்றது.

நமது சூழலில் பூரூக்கு பிந்திய படைப்புக்களின் வருகை குறைவாக இருந்த போதிலும் புதிய படைப்புக்களுக்கான புதுக் கருப்பொருட்களை தேடுகின்ற சூழலிலும் நமது கவிஞர் நமது பண்பாட்டை இக்காவியத்தின் மூலம் பதிவுசெய்வதற்கு முனைப்போடு செயற்பட்டுள்ளார். நவீன மற்றும் பின் நவீன சூழல்களில் பெண்ணியம் பற்றிய கதையாடல்கள் விரிவான தளத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் அதற்கு பல தசாப்தங்களுக்கு முந்தியே தன்னாற்றலின் மூலமும் சுய பலத்தின் மூலமும் நமது பண்பாட்டில் பெண்கள் முற்போக்கான முடிவுகளை எடுத்து தமது வாழ்வை தாமே நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய ஆற்றலுடன் செயற்பட்டுள்ளனர் என்பதை இக் காவியம் காட்டுகின்றது.

இக்குறுங்காவியம் நமது பண்பாட்டின் வேர்களிலிருந்தே முகிழ்ந்துள்ளது என்பதற்கு இப் பிரதிக்குள்ளும் இதற்கு வெளியிலும் தோன்றிய எமது சோனகப் பிரதிகளிலிருந்து ஒப்பீடு செய்வதன் மூலம் இதனைக் கணிக்க முடியும்.

காசிம்ஜி அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட 'தென்கிழக்கு மான்மியத்திற்கு நமது முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல்வம்' என்ற நூலில் செய்னம்பு குறித்த திருமணப் படலமும் கரவாகுப் பற்றில் சோனகர் வாழ்ந்த பண்பாட்டு, திருமண சம்பிரதாயங்களும் விரிவாக பாடல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அப்துல்காதர் புலவர் அவர்களின் 'செய்நம்பு நாச்சியார் மான்மியம்', காத்தான்குடிப் பின்புலத்தைக் கொண்டு புலவர் அவர்களால் உருவாக் கப்பட்ட மிகச்சிறந்த பலமுறை அரங்கேற்றங்களைக் கண்ட ஒரு செவ்வியல் பிரதியாகும். அவ்வாறே, டாக்டர் நஜ்முத்தீன் அவர்களால் எழுது நாட்டாரியலிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட 'முள்ளில் படுக்கையிட்டு' என்ற தொகுதியும் இக்குறுங்காவியத்தோடு ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

அவ்வாறே, 'இகவத்துநாச்சியார்' கதையும் அம்மானையாகவும் நாடகப் பிரதியாகவும் நமது கிழக்குப் பண்பாட்டில் பல நூறு வருடங்கள் புழக்கத்திலிருந்து வந்த கதையிலிருந்து அதுசெவ்வியல் பிரதியாகவும் ஆற்றுகைக்குரிய எழுத்துருவாகவும் மாறியிருக்கிறது எனலாம். இவ்வெல்லாப் பிரதிகளும் எழுது தாய்வழிக் குடிகள், தாய்வழித் தொன்மம் பற்றிய தேடல்களுக்கும் ஆய்வுகளுக்கும் வழிவகுக்கும் வகையிலேயே அமைந் துள்ளன.

மூத்தமாவின் அடக்கத் தலத்திலிருந்தே இக்காவியத்தின் கதை ஆரம்பமாகின்றது. 'ஊரின் கோடியிலே ஒதுக்குப் புறமாக, பார்க்கப் பயங்கரமாய், பாதைகளின் குறுக்காக, பற்றை வளர்ந்து காடாகி, முட்செடிகள் வளர்ந்திருந்த, அடக்கத்தலம்' எனக் கவிஞர் வர்ணிக்கின்றார். மூத்தம்மா மொனத்தாகி மூன்றாம் நாள், குடிசைக்குக் கொண்டாட்டம்' என்று கூறும் கவிஞர், கார்கனிலும் சொகுசான பஸ்களிலும்,

எங்கிருந்தோ எவரெவரோ, உறவு முறை கூறி, ஓடோடி வந்திருந்தார், கத்தம் கொடுத்து கடன் கழிக்க வேண்டுமென, உற்சாகத் தோடவர்கள், உருண்டு புரண்டார்கள், கோழிபுரியாணி, குடிசைமிலே மணம் வீசி, வேலிகளைத் தாண்டி, விரைந்து பரவிற்று' என்று காவியத்தை நகர்த்திச் செல்கின்றார். மூத்தம்மாவின் முந்திய வாழ்க்கையின் வரலாற்றையும் அதில் நடந்த முதல் திருமணத்தையும் அம்மண வாழ்க்கை சில வருடங்களில் பிரிந்து விட்டதையும் மூத்தம்மா மறுமணம் செய்து கொண்டு தனது மரபுரிமைச் சொத்துக்களை பண்பாட்டுத் தலங்களுக்கும் பொதுக் கல்விக்கும் கையளித்து விட்டு மற்றொரு இடம் நோக்கி குடிபெயர்ந்து வாழ்ந்து காட்டியதையுமே கவிஞர் இதில் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

அக்கால முஸ்லிம்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களும் அவற்றிலிருந்த செழுமையும் செருக்கும் வெளிப்பட கவி நயத்தோடு அழகாகப் பாடியுள்ளார். பேச்சோசையும் சந்தமும் இணைந்த எளிமையான வரிகள் மூலம் வர்ணம் தீட்டும் பண்பே பாலமுனை பாறுக்கின் கவிதா விலாசமாகும். ஏற்கனவே 'பதம்', 'சந்தனப் பொய்கை', 'கொந்தளிப்பு' ஆகிய தொகுதிகளின் வரிசையில் 'தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா' நமது பண்பாட்டின் செழுமையையும் அதில் பெண்ணின் வலிமை, வீரியம், தன்னாற்றல் போன்ற குணாம்சங்களை வெளிப்படுத்தி வருவதாகவும் தற்கால பெண்ணிலைவாத நோக்கு முறைக்கு சமாந்தரமாகவும் மொழியப்பட்டுள்ளது.

ஏ.பி.எம். இதீர்ஸ் (நளீமி)

பன்னுலாசிரியர்

சோனகம்

மஹ்மூத் ஆகீம் லீதி

வாழைச்சேனை - இலங்கை.

+94777141649

தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா உங்களோடு...1

தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா உங்களை வந்தடைந்திருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சி, எழுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கிய எனது எழுத்து முயற்சியில் இது இரண்டாவது குறுங்காவியம். பதம் (1987), சந்தனப்பொய்கை (2009), கொந்தளிப்பு (2010) வரிசையில் இது எனது நான்காவது நூலாக்கம்.

எனது முதல் நவீன குறுங்காவியமான கொந்தளிப்பு தென் கிழக்கு முஸ்லிம் பிரதேசத்தாரின் கலாசார, பாரம்பரிய வாழ்வியல் கூறுகளைப் படம் பிடிப்பதாகவும், அவர்களின் அரசியல், பொருளாதாரம், இருப்பு என்பன தொடர்பாகப் பேசுவதாகவும் அமைந்து வந்திருந்தது. பலதரப்பினராலும் விதந்துரைக்கப்பட்ட அக்காவியம் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் பிரதேசத்தாரின் ஆவணமாகவும் பேசப்பட்டது. இலங்கை கலாசார அமைச்சு வழங்கும் சாஹித்யப் பரிசுக்கான இறுதித் தெரிவுக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்ட நூலொன்றாகவும் அது சான்றிதழைப் பெற்றுக் கொண்டது.

கொந்தளிப்பு குறுங்காவியம் வெளியானதன் பின்னர், நவீன காவியத்துறையில் ஆர்வம் மேலிட்டது. மூத்த கவிஞர் மு.சுடாட்சரன் அவர்களின் உற்சாகமூட்டலும் இதற்கு ஒரு வகையில் காரணமாக அமைந்தது. ஈழத்தில் நவீன காவிய முயற்சியில் மிகச் சிலரே ஈடுபாடு காட்டி வருவதைக் குறிப்பிட்ட அவர், கவிதை மொழியில் கதையினை நேர்த்தியாக நகர்த்திச் செல்லும் ஆற்றல் எனக்கிருப்பதாக அடையாளப்படுத்தி, அத்துறையில் தொடருமாறு என்னை ஊக்குவித்தார். தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவின் துரித வருகைக்கு அவரின் தூண்டுதலும் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பது மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

இக்காவியம் 'செய்னம்பு'வை முதல்நிலைப் பாத்திரமாகக் கொண்ட கதையம்சத்தோடு இப்பிரதேச முஸ்லிம் மக்களின் பேச்சு மொழி, பழமை, பழக்க வழக்கங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், என்பவற்றைப் பதிவு செய்யும் படைப்பாகவும் அமைந்திருப்பது எனக்கு திருப்தியினைத் தருகிறது.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களின் ஆழமான ஆய்வுப் பார்வை அணிந்துரையாக இக்காவியத்திற்கு மதிப்பளித்திருக்கிறது. 'சோனக இலக்கியம்' குறித்து பேசியும் எழுதியும் வருகின்ற ஏ.பி.எம். இதர்ஸ் அவர்களின் அணிந்துரை இதற்கு மேலும் சிறப்பு சேர்த்திருக்கிறது. இவர்களுக்கு எனது மனங்கனிந்த நன்றிகள்.

இரசனைக் குறிப்புகளை வழங்கியிருக்கின்ற காப்பியக்கோடாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், கவிஞர் மு. சுடாட்சரன், கலையன்பன் அஸீஸ் ஆகியோருக்கும் காவியத்தில் இடம்பெற்ற அரப்பு பதங்களுக்கு உரிய சுருத்தினை தெளிவுபடுத்தி உதவிய கலாஜோதி மௌலவி காத்தான்குடி பெளஸ் அவர்களுக்கும் எனது அகம்பூத்த நன்றிகள்.

தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மாவின் வருகைக்கு பலர் துணை நின்றனர். கண்ணிப்பதிவு செய்த நிந்தவூர் எ.எச்.எம். அஜ்மல், அட்டை அமைப்பு பக்க வடிவமைப்புக்களைச் செய்து அச்சுப்பணிகளுக்கும் உதவிய நண்பர் நவாஸ் செளபி, பர்ஹா டொட்கொம் வாயிலாக இதனை வெளியிட்டிருக்கின்ற எனது இளையமகன் எம்.எப்பர்ஹாத் ஆகியோருக்கு இவ்வேளையில் எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் பெருமிதமடைகின்றேன்.

இனி... தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா உங்களோடு...

அன்புடன்

பாலமுனை பாறாக்

07-12-2011

01. தோட்டுப்பாய் விரித்த முத்தம்மா

தோட்டுப் பாய் விரித்தாள்
மூத்தம்மா...!
வெட்டும் கட்டும்
சூடிப்புமாய் இருந்த வட்டைக்குள்
கதிர் பொறுக்கி
களவெட்டி அறுத்தும்
நெல்கூட்டி
கொண்டு வந்து
முடாப்பானைக் குள்ளிட்டு அவித்தாள்!

பதர், சுள்ளி கலவன் கட்டியெனப்
பிரித் தெடுத்து வீசினாள்!
நெல்மணிகள் சேர்த் தெடுத்து
துழாவிக் காய வைத்தாள்
கோழி காகமிவை
கொத்தாமல் பார்த்தாள்
கண்ணாடி வைத்தும்
ஒளிகாட்டி விரட்டினாள்!

பூண்போட்ட உலக்கை யினால்
நெல் குத்தி
கைக்குத் தரிசியிலே
இரவுணவைத் தயாரிக்க எண்ணினாள்!

கோழியொன்று எங்கிருந்தோ
குறுக்காலே பாய்ந்து வர
ஓடித் துரத் தினாள்
“நாசமாப்போ” என்றும்
நறுநறுத்தாள்!

மூச்சிரைக்கத் திரும்பி வந்து
உட்கார்ந்தாள் மரத் தடியில்!
அப்போதே
ஓங்காளம் வருவது போல்
உணர்ந்து “ஓக்” என்றாள்
வாந்தி வர வில்லை..
சாய்ந்தாள் அம்மரத் தடியில்
சாய்ந்தாளே...!

“காலமாய்ப் போனாள் கிழவி” யெனக்
கதைத்தார் சில பேர்கள்
ஓலமிட் டழுதார்கள்
ஒருசில பேர்!
தானாய்த் தன் கை காலை
நம்பி வாழ்ந்த அவள்
போனாள் எனச் சிலபேர்
புலம்பி அழு தார்கள்!

பக்கத்துக் குடிசை பதறியது
பள்ளிக்கும் “வியளம்”
சொல்லி அனுப் பியது!

அப்பொழுதே தொடங் கிற்று
அடக்கும் கருமங்கள்!

கப்பு வெட்ட வெனக்
கதைத்து முடிவெடுத்து
சென்றார் சிலர் சேர்ந்து
மண்வெட்டி வாளியோடு..
மஞ்சு கூட்ட வென
முன் னின்றார் சிலரங்கே!
சந்துடக்கைக் கொண்டு வரத்
துணை நின்றார் சில இளைஞர்!
கடல் நீரைக் கொண்டு வர
உடன் எழுந்தார் சில சிறுவர்!
குளிப்பாட்ட வென்றே
கூடிவந்தார் சில பெண்கள்

வெள்ளைப் புடவை, சுறுமா
பன்னீர் அத்தரென
எல்லாமே
ஒவ்வொன்றாய்ச் சேர்த் தெடுத்தார்
ஊரார்கள்!

புறப்பட்டு மையத்து
போயிற்று சந்தூக்கில்!

இத்தோடு

கடமை முடிந்த தெனக்
கலைந்து சிலர் சென்றார்கள்!

அமைதியாய்ப் போவதுதான்
 ஆகுமெனச் சில பேர்கள்
 மையத்தின் பின்னால்
 மௌனமாய்ச் சென்றார்கள்
 கலிமாவை மொழிவதுதான்
 அழகென்று சில பேர்கள்
 உரத்துக் கலிமாவை
 ஒதியே சென்றார்கள்!

இதுவொன்றும் சொல்லாமல்
 எதுவென்றும் கேளாமல்
 அரசியலை ஊர்க் கதையை
 அளந்தளந்து சில பேர்கள்
 சிரித்துக் கதைத்த படி
 பின்னாலே தொடர்ந் தார்கள்

புறப்பட்டு சந்தாக்கில்
 போயிற்று மையத்து!

தோட்டுப்பாய்....!
 மூத்தம்மா தொட்டளைந்த தோட்டுப்பாய்....
 துவண்டு மடிந்து
 கசங்கிப் போய்
 சுருண்டு கிடந்த தங்கே
 தேவையற்ற ஒன்றாகி!

-
01. தோட்டுப்பாய் - நெல் காயவைக்கப் பயன்படும் நீண்ட பாய்
 02. கப்று - புதைகுழி
 03. மஞ்சு - மையத்தை வைத்து மூடுவதற்காகப் பலகையால்
 செய்யப்படும் உபகரணம் 04. மையத்து - உயிரற்ற சடலம்
 05. சந்தாக்கு - மையத்தை தூக்கிச் செல்ல பயன்படுத்தும் பாடை
 06. சுறுமா - சுண் இமைகளுக்கு தீட்டும் தூரிகை
 07. கலிமா - உறுதி மொழி
-

02. அகலக் கண் திறந்த அடக்கத்தலம்

ஊரின் கோடியிலே
 ஒதுக்குப் புறமாக
 பார்க்கப் பயங்கரமாய்
 பாதைகளின் குறுக்காகப்
 பற்றை வளர்ந்து, காடாகி
 முட்செடிகள் நீண்டி ருந்த
 அடக்கத் தலம்...!

உட் புகுந்து உட் புகுந்து
 ஒருவறாய்க்
 கொண்டு வந்த மையத்தைக்
 கீழிறக்கி...
 'ஆ'வென்று வாய் பிளந்து
 அமைத் திருந்த கப்றுக்குள்
 இட்டார்கள்!

மண்மூடி மேடமைத்து
 மீஸான் கட்டைகளைக்
 குத்திய பின்
 ஒதென்றார் ஒருவர்..!

‘தல்கீனை ஒதுவதே
தகும்’ என்றார்!
“தல்கீனா சீவனற்ற கடடைக்கா....?
இப்பொழுது நாம் சொல்லி...
இதுகேட்டு ஏற்றெடுத்து...
இனிப்போய்ப் பதில் சொல்லி
எப்பொழுது...?
விட்டு விட்டு
குத்பாவை ஒதுங்கள்
கொண்டு வந்தோர் கேட்டிருந்து
நற்பயனைப் பெற்றிருவர்”
என்றொருவர் கூற....!
பிரிந் தார்கள் ஜமாஅத்தார்!

தல்கீனைச் சிலர் ஒது
தாமதித்து,
குத்பாவைச் சிலர் ஒதிப்
பிரிந்தே கலைந் தார்கள்!

வெட்கித்து மையத்தில்
குத்தி யிருந்த கொத்துகளும்
இதுகண்டு
கூனிற்று, குறுகிற்று!

வானம் இருண்டு
முழங்கிற்று...!
பற்றிப் பிடித் திருந்த
ஒற்றுமை யெனும் கயிற்றை
விட்டுப் பிரிந்தவர் யார்...?

மின் வெட்டி, பளீரென்று
வெளிச்ச மிட்டுப் பார்த்து
பின் அழுதிற்று
மழையாய்..... மழை... மழையாய்!

ஆ...!
அடக்கத் தலம்..
அகலக் கண் திறந்து
பார்த்து.. பின் உறங்கிற்று!

ஆரோ இவர் யாரோ?
ஆரென்றால் தான் என்ன..?
ஆராரோ வெல்லாம்
ஆடி முடித்த பின்னர்
போய்ச்சேர வாய்த்த இடம்
பொதுப் பெயரில் “மையத்தாய்” வருபவரை
ஏற்றெடுக்கக் காத் திருக்கும்
சமூகம் உறங்கிற்று!

ஆண்ட பரம்பரையும்
அடிமையாய் வாழ்ந்தவரும்
நல்லவரும்
நல்லவராய்ப் பெயரெடுத்த
நடிகர்களும்
காசைப் புதிதாகக் கண்டவரும்
கடத்தல்களும்
முதியவரும் சிறியவரும்
நோயில் கிடந்தவரும்
நோய் தீர்க்க வந்தவரும்

தலைவர்களும் தொண்டர்களும்
அர்த்த ராத்திரியில்
குடை பிடிக்கும் அற்பர்களும்
பிரித்தவரும் சேர்த்தவரும்
என்று

எல்லோருமாய் வந்து
இடம்பிடிக்கும் மைதானம்
கொடுப்புக்குள் வந்த
சிரிப்படக்கி உறங்கிற்று!

03 குடிசைக்கு வந்த குதூகலம்

குடிசைக்கு வந்த தொரு
குதூகல நாள்!

மூத்தம்மா மௌத்தாகி
மூன்றாம் நாள்
மூத்தம்மா வசித் திருந்த
குடிசைக்குக் கொண்டாட்டம்!

கார்களிலும் சொகுசான பஸ்களிலும்
எங்கிருந்தோ எவரெவரோ
உறவுமுறை கூறி
ஓடோடி வந்திருந்தார்

‘கத்தம்’ கொடுத்து
கடன் கழிக்க வேண்டுமென
உற்சாகத் தோடவர்கள்
உருண்டு புரண்டார்கள்!

கோழி புரியாணி
குடிசையிலே மணம் வீசி
வேலிகளைத் தாண்டி

-
01. மீஸான் கட்டை - கப்ரில் குத்தும் கட்டை
02. தல்கீன் - மரண விசாரணையை ரூபகமூட்டி விசாரணைக்கு
எவ்வாறு விடையளிப்பது என்பதைக் கூறி ஓதப்படுவது.
03. குத்பா - பிரசங்கம் - மரணத்தைப்பற்றி எச்சரிக்கை செய்யப்படும்
பிரசங்கம்
04. ஜமாஅத்தார் - கூட்டத்தினர்

விரைந்து பரவிற்று
ஊரெல்லாம் வாசனையை
உறுதிப் படுத்திற்று!

ஆர் இந்த மூத்தம்மா?

கைக் குத் தரிசியிலே
இரவுணவைத் தயாரிக்க
எண்ணி — அதை உண்ணாமல்
போய்ச் சேர்ந்த
மூத்தம்மா !
கனநாளாய்
ஒரு நேர உண வினையே
உண்டு கழித் திருந்த
மூத்தம்மா!

மாப் பிள்ளையோடு
மாட்டு வண்டியிலே
வந்திங்கு சேர்ந்த வளாம்!
ஊரார்—
ஒரு துண்டு நிலம்
உபயம் என அளிக்க
வேர் பிடுங்கிக் காடழித்து
வசிக்கவென இல்லிடத்தை
ஏற்படுத்திக் கொண்ட வளாம்!

மாப்பிள்ளை யோடு
மனமொன்றிச் சேர்ந் திருந்து
பார்த் திருந்தோர் கண் படவே
பாசத்தைப் பிழிந்த வளாம்!

கிளியும் மொழியும் எனப்
பழகி அவள் அன்பினையே
பொழிந்து அவரோடு
பொருந்தியே வாழ்ந்த வளாம்!

இருவர் என எண்ணாமல்
ஒருவர் என நினைத்து
எது வேலை என்றாலும்
இருவருமாய் மனமொத்து
இது உனது இது எனது
என்றெதையும் பிரியாமல்
பணிபுரிந்து அவரோடு
பகிர்ந் தெதையும் செய்த வளாம்!

நோய் வந்து, மூச்சிழுத்து
போய் அவரும் பாமினிலே
சாய்ந் தொரு நாள்
ஓய்ந்து விட
தேய்ந்தவளாம் மூத்தம்மா!

கூட்டி வந்த 'மகராசன்'
போட்டு விட்டுப் போய்ச் சேர
மாட்டு வண்டி — அவருடைய
மருந்துக்கே கரைந்து விட
தோட்டுப் பாய் கம்போடு
தொழில் செய்து வாழ்ந்த வளாம்!

'இத்தா' இருந்த வளாம்
இரண்டொரு 'நாள்'
என்றாலும் தொடராதது

விட்டு விட்டு இடையினிலே
 விரைந்த வளாம் வட்டைக்கு!
 வயிற்றுப் பாட்டுக்கே
 வழியின்றித் தவித்த வளாம்!

‘எத்தனை வரிசங்கள்
 இவள் வாழ்ந்தாள் அவரோடு!
 இத்தா இருந்தாளா
 என்ன மனுசி இவள்!’
 என்று சிலர்
 குத்தலாய்க் கேட்டு
 குடைந்ததுவும்,
 “இத்தா இருக்க
 இவளுக்குத் தேவ இல்ல
 வயசு போன மனுசி”
 என்று சிலர் சொன்னதுவும்
 கேட்டது தான் - என்றாலும்
 கேளாதவள் போல
 சென்றவளாம் மூத்தம்மா!

ஆரந்த மூத்தம்மா...

எங்கிருந்து வந்தவளோ?
 ஏன் இவள் தான் வந்தாளோ?
 அந்தக் கதை அறிய
 அநேகம் பேர் முயற்சித்தார்!

-
1. மௌத்து - மரணம்
 2. சுத்தம் - மரணித்தவர்களுக்காக குர்ஆன் ஓதப்படுவது.
 3. இத்தா - கணவனின் மறைவையொட்டிய மனைவியின் துக்க அனுஷ்டானம்

04. சிற்றூரில் பூத்த செய்னம்பூ!

சிற்றூரில் பூத்த திந்தச்
 செய்னம் பூ
 இற்றைக்கு -
 ஏழ் பத்து ஆண்டுகளின் முன்பாக,
 இங்கிருந்து -
 பத்து மைல் தொலை தூரப்
 பயணிப்பில் வரு மந்தப்
 பற்றுரில் மலர்ந்த திந்தப்
 பாசப் பூ!

பிறந்ததுமே நிறைந்த தெனப்
 பெற்றோர்கள் மகிழ்ந் தார்கள்
 பரம்பரையின் பெயர் விளங்கப்
 பிறந்ததிந்தப்
 பிள்ளையென
 அரவணைத்துக் காத்தார்கள்
 அழகியெனப் புகழ்ந்தார்கள்!
 உறவினர்கள் வந்திருந்து
 உளம் பூத்தே
 வாழ்த் துரைத்தார்!

பற்றுாரில் அன்றைய நாள்
பரவசமே!

பள்ளியிலே நிய்யத்தைப்
பகிர்ந் தார்கள்!
இல்லாத மிஸ்கீன்கள்
இடங்களையும் கணக் கெடுத்து
இலை போட்டு வைத்தார்கள்!

ரொட்டியினைச் சுட்டெடுத்து
ஆற்றோர ஆலீமை...
அழைத் தவர்கள்
ஓது வித்தார்...

காட்டு மஸ்தான் அவுலியாவின்
கபுறடிக்கு ரொட்டி சில
சேர்த் தெடுத்துக் கொண்டு வந்து
தலை மாட்டில் வைத்தார்கள்
றாத்தீபும் செய்தார்கள்

எண்ணெய் வைத்து,
விளக்கேற்றி
எடுத்தந்த எண்ணெயினை
கண்களிலே ஒற்றி
கிரியைகளை செய்த பின்னர்
பிள்ளைக்கும் அப்பிப்
பிரார்த் தனையும் புரிந்தார்கள்!

ரொட்டி சில பிய்த் தெறிந்து
காகத்தை வரவழைத்து
உணவளித்தும் பூரித்தார்!

பூத்திருந்த பூ நல்ல
'வங்கிசப் பூ'
போடிப் பூ
செல்வப் பூ - செய்னம் பூ
ஆதலினால் -
நாற்பதாம் நாள் வரையும்
நடந்த தங்கே கொண்டாட்டம்!

மூணாங்கால் பெண் பிள்ளை
முஸீபத்தை நீக்கி விடும்
இலங்கும் பரக்கத்தாய்
இருக்கும் இட மெல்லாம்
என்றவர்கள் எண்ணியதால்
எழுந்தோடிப் பணி செய்தார்

பெண் பிள்ளைச் சுன்னத்தை
பிசுகின்றிச் செய்யவென
வத்திருந்தாள் மாமி, உடன்
வட்டாவைத் தழைத்த தனால் -

இந்தத் தொழிலில்
எமக்கு நிகர் யாருமில்லை
எங்கள் குலத் தொழிலே
இதுவேதான், எனத் தங்கள்
மங்காப் புகழை
தேர்ச்சியினை
மாமியவள் தன் மொழியில்
அங்கிருந் தோர்க் கெல்லாம்
அறிக்கை மிட்டுப் பணி செய்தாள்!

சுன்னத்தை முடித்து
தலை மழித்து நீராட்டி
அரை மூடி சலங்கை யென
அணிகலன்கள் தான் இட்டார்!

சாணைக் கூறை மிட
சம்பந்தம் வந்திருந்தாள்
மாம நூல் போட வென
மகிழ்வோடு காத்திருந்து
உம்மாவின் கடைத் தம்பி
ஒருமுடிச்சைப் போட்டு வைத்தார்

காது குத்துக் கலியாணம்
கல கலப்பாய் நடந்தேற
வாதுக்குப் பெண்டு களும்
வந்திருந்து குலவையிட
பாவாக்கள் பைத் ஒதி
தஹராவில் தூள் கிளப்ப

ஆலாத்தி எடுத்தார்கள்
அதைக் கொண்டே
தலை சுற்றிப் பிள்ளைக்குக்
கண்ணூறும் கழித் தார்கள்!

சாப்பூட்டுக் குள்ளே
சரிந்து படுத்திருந்த
பெரியம்பிப் போடி
பேசா தெழுந்திருந்து
நோட்ட மிட்டார் உள்ளூட்டை

கட்டளைகள் இட்ட படி
காரியங்கள் நடந்தேற
உற்சாகப் பட்டார்
உள்ளூர்ப் பூரித்தார்!

பச்சை உடம்போடு
படுத்திருந்த பெண்சாதி
பார்த்தாள் அவரைப்
பரவசத்தில் முகஞ் சிவந்தாள்!

பரிவோடு நன்றியினைப்
பரிமாறும் நோக்கோடு
விழிய சைத்தாள் பெண்சாதி
புரிந்ததனை ஏற்றவராய்
புன்னகைத்தே தலைய சைத்தார்
போடி பெரியம்பி !

1. நிய்யத்து - நேர்ச்சை செய்து வழங்கும் பாற்றோறு
2. மிஸ்கீன்கள் - ஏழைகள் 3. ஆலிம் - கற்றறிந்தவர்
4. அவுலியா - மனிதரில் சிறைந்தமனனவர்
5. றாத்திபு - பிராத்தனை - இறைநினைவு 6. வங்கிசப்பு - வம்சப்பு
7. மூன்றாய்கால் - மூன்றாவதாக 8. முஸீபத்து - அபசகுணம்
9. பரக்கத்து - அருள் மாறி / பொலிவு
10. பெண் பிள்ளை கன்னத்து - பெண் விருத்த சேதனம்
11. மாமி - ஒஸ்தா மாமி - பெண் விருத்த சேதனம் செய்பவர்
12. பாலா - கைப்பறை தட்டிப் பாடும் இஸ்லாமிய பாடகர்
13. தஹரா - கைப்பறை - ஒரு பக்கம் மூடப்பட்ட தட்டு வாத்தியம்
14. பைத் - பாடல்
15. வட்டாலைத்தல் - வெற்றிலைத்தட்டம் இதில் அன்பளிப்புக்களை வைத்துக் கொடுப்பது
16. சாணைக்கூறை - பிறந்த பிள்ளைக்கு சாணையைக் கூறையாகக் கொடுத்து சம்பந்தி பெண்ணை மகனுக்கு அடையாளப்படுத்துவது.
17. மாம நூல் - தாயின் தம்பி கட்டும் காவல் நூல்
18. குலவை - பெண்கள் நாக்கை மடித்து எழுப்பும் மங்கள ஒலி - குரவை
19. சாப்பூடு - வீட்டின் ஒரு பக்கத்தில் உள்ள நீண்ட அறை
20. உள்ளூடு - பிரதான உள்ளறை / படுக்கை அறை
21. ஆலத்தி - ஆரத்தி 22. கண்ணூறு - கண் திருஷ்டி

05. பெருமைகள் நிறைந்த பெரியம்பி

கட கட வென வரும்
மிதியடி ஒலி யெழ
கர கர குரலொடு
வருகிற பெருமகன்

தலை முறை
தலை முறை யாகவே
போடியார்!

பரிவா ரங்களின்
நடுநா யகமாய்
குடைதரு நிழ லினில்
வருகிற அன்னவர்
இடுகிற கட்டளை
எடு படு மூ ரிது!

பெரியம்பிப் போடி
பெரியவர்!
பள்ளியில் காழி
படையான் குடியின்
தலை மரைக் காயர்!

சங்கையும் மேன்மையும்
சந்ததிப் புகழும்
அங்கவர் தலைமையின்
அலங்கா ரங்கள்!

பள்ளியை ஆண்ட
பரம்பரைப் பெருமையும்
பள்ளியைக் கட்டிய
வரலாற்று மகிமையும்
உள்ளவர் போடியார்
உண்மையில் பக்தி மான்!

கனவினில் அவரின்
தந்தையின் தந்தை
கண்டதோர் காட்சியின் பயனாய்
அமைந்தது பள்ளி
அச்சிறு ஊரில்
அனைவரும் தொழுதிடற் கென்றே!

கனவினில் வந்த
ஹயத்து நபியின்
கட்டளை ஏற்றவர் சென்றார்
கனவினில் கண்ட
காட்சிகள் ஒட்டி
காசான் பற்றைகள் வெட்ட
வாளொடு ஜூப்பா
பச்சை நிறத்தில்
பளீரெனத் தெரிந்தது அங்கே!

கட்டளை ஏற்று
கம்புகள் கொண்டு

கட்டினர் ஆங்கொரு பள்ளி
இப்பொழு திங்கே
இருப்பதும் அதுவே
ஹயத்து நபியப்பா பள்ளி!

போடியார் ஹாஜி
போனவர் மக்கா
போடியின் தந்தையும் சென்றார்
ஹாஜியாய் முதலில்
ஆனவர் ஊரில்
ஆமவர் கப்பலில் சென்றார்!

இப்பொழு தைப்போல்
இல்லையப் போதாம்
சொத்துகள் சுகமெலாம் துறந்து
பற்றறுத் திட்ட
பயணமே போனார்
பாலக னாகிட முனைந்து!

வழிப் பயம், கொள்ளை
மீள்தலே அரிது
என்றிருந் திட்ட அக்காலை
இறுதிப் பயணமாய்
ஏற்றவர் சென்றார்
இத்தாவில் மனைவியும் இருந்தார்!

பெரியம்பிப் போடி
பெரியவர், குடும்பம்
பெருமைகள் நிறையவே
பெற்றார்!

சொத்துகள் நில புலன்
கொண்டவர், ஆயின்
அற்புத குண நலன்
வாய்த்தார்! – ஊர்
மக்களின் நட்பினை
பெற்றவர் வாழ்ந்தார் –
மிக்க
மதிப் பொடு தலைவராய்
மிளிர்ந்தார்

-
01. காழி – பள்ளி வாசல் தலைமை நிர்வாகி
 02. குடி – குடும்ப அமைப்பு
 03. படையான் – குடியின் பெயர்
 04. மரைக்கார் – குடியின் தலைவர்
 05. ஹயத்து நபி – ஹிழ்று (அலை) அவர்கள்
 06. ஜூப்பா – நீண்ட அங்கி

06. அதபாய் வளர்ந்த அழகு

கண்ணெனப் பிள்ளையை
காத்து வளர்ப்பதில்
கவனஞ் செலுத்தினர் பெற்றோர்!

அன்பினைச் சுரந்தாள்
அமுதமே பொழிந்தாள்
ஆபிதா தன்மகள் மீது!

பண்பினில் சிறந்து
படித்தரம் உயர்ந்த
பிள்ளையாய் வளர்த்திட வென்று.....

தன்னால் முடிந்ததை
தவறாமல் செய்தார்
தந்தையார் பெரியம்பிப் போடி!

வளர்ந்தது பிள்ளை
வசிகரத் தோடு
அதபாய் பிள்ளை
அழகாய் வளர்ந்தது

முப்பது ஜூஸுவம்
தலைப் பாத்திஹாவும்
யாஸீன் கிதாபும்
புறுதாவும் சேர்த்து
ஓதி முடித்தது

பள்ளிக் கூடப்
படிப்பு மாத்திரம்
இல்லாமற் போனது!

படிப்பதற் கென்று
பள்ளிக ளில்லை
பாதிரி இருந்த
கிறிஸ்தவ மிஷனரி
காலை மதிய
உணவு கொடுத்து
பிள்ளைகள் சேர்த்தது!

ஏழை எளிய பிள்ளைகள்
சேர்ந்தனர்!
இரண்டொரு பிள்ளைகள்
இரண்டாம் மூன்றாம்
வகுப்பு வரையும்
படித்துக் கொண்டனர்!
போடிமார் பிள்ளைகள்
போகவே இல்லை!

குருவனார் வந்து
சோதித்துப் பார்த்து
கெட்டிக் காரப் பிள்ளையைத்

தேர்ந்து
பட்டினப் பள்ளியில்
கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்!

‘இங்கிலீசு படிப்பிச்சு
எங்கிட புள்ளயள
மதம் மாத்திருவான்’
என்று ஊரார் நம்பியதாலும்

‘பொம்புளப் புள்ளயள்
ஊட்டுக்கு அடக்கமா
இருக்கிற புள்ளயள்’
என்றொரு கொள்கை
நிலைத்த தனாலும்
பள்ளிக் கூடப் படிப்பு நின்றது!

ஆதலால் -
ஆலிமு, மௌலவி
ஒஸ்தாது ஷேகு,
என்று பலரையும்
அண்டி, அணுகி
பிள்ளைக்குப் போடியார்
கல்விப் பால் ஊட்டினார்

பிள்ளை வளர்ந்தது
பெருமிதத் தோடே!

-
01. அதபு - ஒழுக்கம் 02. முப்பது ஜூஸ் - அல் குர்ஆன்
03. தலைப்பாத்திலா - பெண்கள் கற்பமுற்றிருக்கும் போது ஓதும்
பாத்திமா நாயகியை புகழ்ந்து பாடிய அறபுத் தமிழ் காவியம்
04. யானின் கிதாப் - குர்ஆனின் இதயமாகக் கருதப்படும் ஸுறா
05. புறுதா - இமாம் பூசரி எழுதிய நபி காவிய நூல்
06. குருவனார் - வெள்ளைக்காரக் கல்வி அதிகாரி
07. மௌலவி - சமயக் குரவர் 08. ஒஸ்தாது - ஆசிரியர்
09. ஷேகு - குரு
-

07. பருவம் பூத்த பளபளப்பு

பன்னிரு வயது
பருவ மடைந் தனள் செய்னம்!
கண்க ளிரண்டும்
துரு துரு வென்று
கன்ன மிரண்டும்
கொழுக் கட்டை யாகி
பள பள வென்று
மேனி வெளுத்து
பொங்கு மிடங்கள்
அளவாய்ப் பொங்கி
புடைக்கும் தலங்கள்
புடைத்துப் பொலிந்து
பூத்தனள் செய்னம்
புது மெரு கோடு!

சங்கதி அறிந்தாள்
சம்பந்தக் காரி
சந்தோஷப் பட்டாள்
அங்கவள் இருந்த
அல்லயல் முழுவதும்

ஆட்களைக் கூட்டி
அமர்க்களப் படுத்தினாள்!

பிட்டோடு எண்ணெய்
ஊற்றிப் பிசைந்து, கோழி
முட்டையும் சேர்த்துக்
கொண்டு போய்க் கொடுத்து
குதூகலப் பட்டாள்!

‘காக்கா பெண்டிக்கு ஒத்தணம் குடு’
எனக்
கூப்பிட்டுச் சொன்னாள்
தன் சின்ன மகளிடம்!

சாடை மாதையாய்
சம்பந்தக் காரி
சாணைக் கூறையை
உறுதி செய்ததை
புரிந்து மகிழ்ந்தாள்
போடியார் மனைவி!

சிரித்துச் சிரித்து
சின்ன மகளார்
அரைத்த மஞ்சளை
அளவாய்த் தடவி
செய்னம்பு மேனியை
தொட்டு அளைந்து...

பிட்டும் எண்ணெயும்
பிசைந்தே இருந்த

ஒத்தண முடிச்சால்
ஒற்றி எடுக்கையில்
ஓரக்கண்ணால்
பார்த்த சம்பந்தி
பாட்டுப் படித்தாள்...!

“வட்டாப் படிக்கம்
வளைச் சிருந்து
நிறைஞ் சது போல்
எங்கிட —
சந்தனப் பூ மாப்பிளைக்கு
சாஞ் சிருக்கப் பொண்ணழகு”
என்று
தனக்குத் தெரிந்த
நாட்டார் கவியை
மாற்றிப் படித்தாள்!

“அல்லாஹ் அறிய
ஆஹிறத்துப் பாம்பறிய
பள்ளி அறிய
எங்கிட
வங்கிசப் பூ ஒங்களுக்கே”

பாட்டுக்குப் பாட்டாய்
பதிலுக்கு கவியை
மாற்றிப் போட்டாள்
போடியார் மனைவி!

பாட்டும் கதையும்
பகடியுமாக —

கூட்டமாய் இருந்து
கும்மாள மடித்த
பெண்டுகள் எழுந்தனர்

வந்த வேலை ஹராய் முடிந்ததாய்
சந்தோஷப் பட்ட
சம்பந்தக் காரி
'வரட்டா மதினி' என்ற வாறே
புறப்பட லானாள்
பெண்டுகள் சகிதம்!

இடை வழிப் பாடு வரையும் வந்து
விடை கொடுத்தனுப்பினாள்
பெரியம்பி பெண்டு!

-
01. காக்கா பெண்டி - மூத்த சகோதரனின் மனைவி
02. ஒத்தணம் - ஒத்தட்டம்
03. ஆவிறந்து - மறுமை
04. ஹைர் - நலவு
-

08. 'சுடுதண்ணி' என்ற மறு நாமம்

ஓடித் திரிந்தே
உழைக்கத் தெரிந்தவன்
போடியார் சொத்தைப்
பெருக்கத் தெரிந்தவன்..

பரம்பரைப் பெருமையில்
பவிசு பெறுபவன்
பிரித்துப் பார்க்கும்
பேதம் கொண்டவன்..

போடியார், வெளியான்
கூலி யென்று
இருக்கும் இடத்தில்
இருக்கவே வைத்து...

கட்டளை இட்டுக்
காரிய மாற்றும்
புத்தம் புதுசு...

இருபது வயது நிரம்பிய
இளைஞன்,
இளையம்பிப் போடியின்
எச்சம் - அகமன்!

பேரும் புகழும் பணமும்
என்று
ஓடித் திரியும் சபாவம்.. இதனால்
கூடிப் பேசிப் பழகுதல் சிரமம்!
எப்பொழு தெப்பொழு(து)
எது எது நடக்கும்
என்று எவரும் இயம்புதல் கடினம்!

கீறும் சினக்கும்
சில நாள் இறங்கும்
இதனால் -
கூடித் திரியும்
கூட்டாளி மார்க்குள்
'சுடுதண்ணி' என்றொரு
மறு நாமம் புழங்கும்!

09. “மஞ்சக்குருவி” வடிவு

செய்னம்பு வீட்டில்
சிறப்புகள் முடித்து
பெண்டுகள் சகிதம்
வந்தவள்... வீட்டு
வாசல் கடவலைக்
கடப்பதற் கிடையில்
'இஞ்ச' என்று
இழுத்தாள்... அவளின்
இனிப்புக் குரலில்!

இளையம்பிப் போடி
எட்டிய பார்த்தார்
மலர்ந்த முகத்துடன்
மனைவிதான் நின்றாள்!

“மஞ்சக் குருவி வடிவு
மரு மகள்.
எங்கிட காக்காட
பொக்கிசம் எலவா”

என்று சொன்னவள்
இலங்கினாள் அலர்ந்து!
பின்னணி கொடுத்தனர்
பெண்டுகள் இணைந்து!

இளையம்பிப் போடி
இலேசாய்ச் சிரித்து
“அவரர் —
அக்கச்சாப் பொக்கிசம்
அவவப் போலயோ”

என்று சீண்டினார்!

“பத்தியம் இல்ல
எங்கள் தனகாட்டி,
பின்னால் பின்னால்
ஒளிச்சுப் பார்த்து
எங்கிட காக்காட
கைல கால்ல உழுந்து கேட்டு...”

என்றவள் தொடங்க...
இளையம்பிப் போடி
இன்னும் எதையோ சொல்ல நினைச்சு
ஒடிச் சென்று
அவரின் வாயைச்
செல்லமாய்ப் பொத்தி

“உட்டுப் போட்டு
புள்ளட அலுவலப் பாருங்க”

என்று சொன்னவள்
உள்ளே சென்றாள்

பின்னால் பார்த்து
இன்னும் இரசித்தார்
இளையம்பிப் போடி

வீட்டுக் குள்ளே சாக்குக் கட்டிலில்
புரண்டு புரண்டு
படுத்துக் கிடந்த
அகமன் இதனைக் கேட்டுக் கொண்டான்!

“மஞ்சக் குருவியா
மாம்பழக் குருவி போல்
வடிவா?”
பச்சக் கிளிபோல்
பேசும் குரலா?”
எப்படி இருப்பாள்
எண்ணி யெண்ணிப்
பார்த்தான் அகமன்

கற்பனைச் சிறகைக்
கட்டிக் கொண்டான்
கட்டில் பறந்தது!

10. மருக் கொழுந்து வாசம்

எண்ணெய் மரமென்று
இருந்த தந்தத்
தென்னை மரம்!

கலியாணம் காட்சிக்குக்
காய் பிடுங்கிக்
காய வைத்து...

எண்ணெயினை ஊற்றி
எடுப்பதற்கு
ஏற்ற படி

நல்ல பழத் தேங்காய்
தருகின்ற தென்னை மரம்
தன்னை இழந்த தன்று!
தன் காய்க ளினைப்
பறி கொடுத்து!

செய் பெடுத்து குலவையிட்டு
சீர் செய்து — பிள்ளைக்கு

மாப் பிள்ளை
கேட்ப தெனும்
மனதோடு காய் பறித்து

ஒரு மரத்துத் தேங்காயில்
ஊற்றி வைத்த
எண் ணெயினால்
பணியாரம் வளையல்
பாகிலிட்ட சோகி யென
தேனாய் இனிக்கும்
தீன் பண்டம்
செய் தெடுத்து
போய் நின்றாள்... செய்னம்பின்
தாய் அங்கு முறையோடு!

இளையம்பி மனைவிக்கு
இரட்டிப்புச் சந்தோஷம்!
கை கால் ஓடவில்லை.
கதைத்தாள்...
கல கலத்தாள்!

‘மகனுக்கு வாய்த்த தொரு
மருக் கொழுந்து’
என்று சொன்னாள் !
புகழ்ந்தாள் அவள் மகனை
பொருத் தத்தை
விரித்து ரைத்தாள்!

‘புள்ளைக்குக் காணி
பூணாரம் ஊடு’ என
எல்லாம் தரு வதுவாய்

இடையிடையே
கதை பேச்சில்
சொல்லி வைத்தாள்..
பெண் காரி.

‘இல்லாட்டி நாங்க
இல்லெண்டா சொல்லிருவம்
ஒண்டுக்குள் ஒண்டு
ஒரு நாளும் உட மாட்டம்
வயக்கல்ல விளஞ்சத்த
வயக்கல்ல கட்டாம’

என்றுரைத்தாள் சம்பந்தம்
எழுந்து விட்டாள்
பெண் காரி!

கூட்டி வந்த பெண்டுகளைக்
கூப்பிட்டாள்!
குலவை மிடப் பணித்தாள்!

“மச்சி சொன்ன, சந்தோஷ
மறு மொழிக்கு
ஆலாத்தி எடுங்களங்கா”
அவள் சொல்ல...

சங்கோசப் பட்டிருந்த
சம்பந்தக் காரியினை
எங் கெங்கோ கை போட்டு
இழுத்தார்கள்!

ஆளுக்கு ஆள்பிடித்து
அவளை இருப்பாட்டி
சிறிப்பூட்டி
ஆலாத்தி எடுத்தார்கள்!

பிரிய மன மில்லாமல்
பிரிந்தாள் பெண்கார்
பெண்டுகளும் பின்னாலே
பேரணியாய் வந்தார்கள்!

அன்றைய நாள் நிகழ்வை
அப்படியே மன திருத்தி
வந்திருந்து ஒப்பு வித்தாள்
வார்த்தை யொன்றும்
தவறாமல் !

சாப்பூட்டுக் கதவைச்
சாத்திவிட்டு வந்த மர்ந்து
கூப்பிட்டுச் சொன்னாள்!
நடந்ததையே கணவனிடம்!

மடியினிலே சாய்ந்த படி
இடையினிலே கை போட்டு
வாய் பார்த்தார் போடி
வார்த்தைகளை அவள்
உதிர்த்தாள்!

இடையிடையே மேனியிலே
நடன மிட்ட அவர் விரலை
தடை செய்த வா றவளே
தொடர்ந்தாள் மகிழ்வோடு!

பிரகாசம் முகம் நிறைய
பெண்சாதி பேசியதை
பிரியமாய்க் கேட்டிருந்தா,
பெரியம்பி.. நிறைவோடு!

திருமணத்தின் ஏற்பாடு
குறைவின்றி நடக்கு மென
உறுதி செய்தார் பெரியம்பி
உளம் மகிழ்ந்தாள்
பெண்சாதி!

-
01. செப்பு - திருமணம் பேசுவதற்காக விசேஷமாகச் செய்து எடுத்துச்
செல்லும் தீன் பண்டம்.
02. பணியாரம் - பலகாரம்.
03. வளையல் - தீன் பண்டத்தில் ஒரு வகை.
-

11. ஏர்வை வண்டி இசுமாயில்

ஏர்வைக்கு வண்டி
இழுத்து வரும்
இசுமாயில் -
பார்வைக்கு நல்ல அழகன்!
பரம்பரைத் தொழிலாக
ஏர்வைக்கு வண்டி
இழுப்பதனை ஏற்று விட்ட
ஈர்பத்து வயதான இளைஞன்!

வாப்பா மௌத்தாக
வந்தடைந்த தொழில் -
இதனை,
நேர்த்தியாய்
நேர்மையுடன், தொழில்
தேர்ச்சியுடன் செய்து வரும்
பேர்பெற்ற நல்ல
உழைப்பாளி!

ஏர்வைக்கு வண்டி
இழுப்பதொடு நில்லாது

பெரியம்பிப் போடியவர்
பிரியத்திற் குரிய வராய்
பணி விடைகள் செய்து வரும்
பாட்டாளி!

வயலில் வீட்டில் என
வந்தடையும் வேலைகளை
விரைவில் முடித்து விடும்
திறமை
சாலிஹான குணம்
சாந்தம்
நேரம் தவறாத தொழுகை
இதனாலே இசுமாயில்
பெரியம்பிப் போடியிடம்
பிரியத்தைப்
பெற்றிருந்தார் !

சின்னப் பருவத்தில்
செய்னம்புப் பிள்ளையினை
பள்ளிக் கூடத்தில்
சொண்டு போய் விடுவதையும்

ஸலவாத்துச் சொல்லி,
ஓதும் -
பள்ளி கலைந்தவுடன்
வீட்டுக்குப் பிள்ளையினை
அழைத்து வந்து சேர்ப்பதையும்
இன்னு மொரு பணியாக
ஏற்றிருந்தார் இசுமாயில்!

போடியார் பெரியம்பி
கூப்பிட்டார்
வண்டிலப் பூட்டென்றார்!

“செய்னம்புப் புள்ளைக்கு
கலியாணம் பேசிரிக்கி
சாமானச் சக்கெட்ட
வாங்கிற்று வா” வென்றார்

போடியார் மனைவியிடம்
போய்க் கேட்டு
சாமான்கள் அவள் சொல்ல
நினைவில் பதித் தெடுத்து
“இந்தா ஆ” என்று
இரைந்தார் இசுமாயில்...

மாடு நடந்திற்று !
வண்டி கிளம்பிற்று!!
நினைவுகளும்
உணர்வலையாய் ஓடிற்று!

நினைவுகளில்...
சிறுமி செய்னம்பு?!

ஓதும் பள்ளிக்குப்
போகும் இடைவழியில்
கிண்ணம் பழம் கேட்டு
செய்னம்பு சினுங்குவதும் -

மரத்தில் குதித்தேறி,
பழத்தோடு வந்தவனைப்
பரவசத்தில் ஆழ்த்துவதும்
உருவப் படமாகி
ஓடிற்று நினைவுகளில்!

குமராகி
சில நாட்கள்
கூட்டு வண்டியிலே
பயணித்த வேளைகளில்
பார்வையினைத் தாழ்த்தி அப்
பாவை அமர்ந்திருப்பாள்

இறங்கும் இடம் வந்தால்
“இஞ்ச” எனும் குரலும்
ஏறிக் கொண்டாலோ
“எடுங்க” எனும் குழைவும்
உள்ளே இருந்து வரும்

இப்பொழுதும் அக்குரல்கள் !

“இஞ்ச, எடுங்க”
எனும் குரலோசை
மெட்டெடுத்து
வந்து வந்து காற்றலையில்
மிதந்து நிரம்பிற்று !

கவர்ச்சியினை வெளித் தள்ளாக்
காந்தப்பூ... செய்னம்பூ !

அவயவங்கள் மூடிநிற்கும்
அடக்கப்பூ..
அமைதியாய்ப் பேசுகின்ற
அழகுப்பூ
வார்த்தைகளை அளந் துதிர்க்கும்
வாசப்பூ

இப்பொழுது அவர் நினைவில்
ஏன் பூத்தாள் செய்னம்பூ ?

“இந்தா ஆ” என்று
இரைந்தார் இசுமாயில்
மாடு விரைந்திற்று
இடமும் நெருங்கிற்று
நினைவுகளோ உணர்வலையாய்
ஒடிற்று !

-
01. ஏரவை - காணி விளைச்சலின் பின்னரே கூலி
கொடுக்கப்படும் ஏற்பாட்டில் வண்டி வேலைகளைப் பொருத்தத்தில்
செய்வது
 02. ஸாலிஹ் - நன்னடத்தை
 03. ஸலவாத்து - அண்ணல் நபி மீது புகழ் மாலை
 04. சாமான் சக்கட்டு - பொருட்கள்
 05. வண்டிலப் பூட்டுதல் - வண்டியில் மாட்டை
இணைத்தல்
 06. கூட்டு வண்டி - கூடாரம் அமைக்கப்பட்ட வண்டி
-

12. கலியாணம் பேசும் களிப்பு

பெரியம்பி வந்திருந்தார் !

காழியார் அவரோடு
கூடிவந்த மரைக்கார் மார்
போடிமார் என்று பலர்!

மாப்பிள்ளை கேட்டு
முறையோடு ஆள் சேர்த்து
கலியாண நாள் பார்க்க
கதைத்து முடி வெடுக்க
பெரியம்பி வந்திருந்தார்!
பேசினார் குடி மரைக்கார்...

“என்னெண்டு கேட்டயளா
இளயம்பி
பெரியம்பிப் போடியார்ர
புள்ளைக்கு
மாப்புள்ள கேக்கத்தான்
வந்திரிக்கம்
படையாண்ட குடிக்குள்ள

மாப்புள்ள தாறயளா”
இது கேட்டு -
வண்டியன் குடி மரைக்கார்
வாய் திறந்தார்!

“என்னெண்டு நாங்க
ஏலாங்கிற -
கலியாணக் கூட்டு
நம்முட குடிக்குள்ள கூடலவா”

பேசி,
நாள் பார்த்து
விராத்து பிறை 10ல்
கலியாண நாள் குறிக்க...

வெள்ளைப் புடவை
விரித்திருக்க ..
சபைக்குச் ஸலாம் சொல்லி
மாப்பிள்ளை வந்தமர
மனம் மகிழ்ந்து,
மாமா பெரியம்பி
பரிகப் பொருள் ஒன்றை
கைக்குள்ளே பொத்தி வைத்து
அடையாளம் தான் இட்டார்
ஆருமினிக் கேட்காமல்!

இதமாய்க் கதை பேசி
இனித்தார் சபையோர்கள் !
இனிப்பாய்த் தேநீரும்
பருகி வாழ்த் துரைத்து
துஆ ஒதி,

மாப்பிளையைத் தனித் தனியாய்
இறுகப் பிடித் தணைத்து
முஸாபஹாச் செய்தார்கள்
சிரித்து முகம் மலர்ந்து!

பெருகி வந்த உவகையுடன்
பெரியம்பி வெளிக்கிட்டார்
பெரிதும் மனம் நிறைந்து!

-
01. விராத்து - இஸ்லாமிய ஷஃபான் மாதம்
02. ஸலாம் - முகமன் கூறுதல்(சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக
எனக் கூறல்)
03. துஆ - பிரார்த்தனை
04. முஸாபஹா - கைலாகு செய்தல்
-

13. மாற்றி யெடுத்த மருதோண்டி

விராத்து பிறை 09
விழாக்கோலம் ஊர் இன்று!
இரு வீட்டு விருந்து
இனி நாளை கலியாணம்!

இல்லற பந்தத்தில்
இணைகின்ற ஈருடல்கள்
“அகமன் - செய்னம்பு

ஆளையாள் பாராமல்
ஆணைப் பெண் அறியாமல்
பேசாமல் புரியாமல்
பிணைகின்ற நாள் நாளை!

பெரியவர்கள் பெற்றார்கள்
உறவினர்கள்
உற்றார்கள் சேர்ந் திருந்து
பொருத்தத்தைச் சொல்லிப்
புகழ்ந் தார்கள்...

குடும்பத்தைக் குடிவழியை
கோத்திரத்தைப் பார்த்தார்கள்
விருப்பத்தை உணர்வுகளை
அறிந்தனரா? கேட்டனரா?

ஈருடல்கள் தான் சேர்க்க
இவர்கள் முயன்றனரா?
ஈருயிர்கள் என்பதையும்
இவர்கள் நினைத்தனரா..?
மறந்தனரா...?

நானா திருமண நாள்!

மாப்பிள்ளை வீட்டார்
பெண்ணுக்கு
மருதோண்டி இடுவதற்கு
ஆள் கூட்டி வருவதனை
அறிவித் திருந் தார்கள்!

மருதோண்டி மதித் தெடுக்க
மாற்றி யெடுத்து வர
உறவு முறைக் கார ரொடு
பெண் தரப்பார் கூடி வந்து
இடை வழியில் நின்றார்கள்!

வந்த தனைக் குலவையிட்டு
பெண் தரப்பார் தெரிவிக்க...
மாப்பிள்ளைத் தரப்பாரும்
வந்து நிற்கும் இடம் காட்டிக்
குலவையிட...
போட்டிக்கு இருதரப்பும்
ஒரு பாட்டம்

குலவையிட்டுக் குலவையிட்டு
குதூகலத்தில் ஆழ்ந்தார்கள் - !

‘மருதோண்டி மதிங்க ளங்கா’
என்றொருத்தி கூற
மதினிமார் மச்சிகளின்
மடிகளுக்குள் கைபோட்டு
துழாவிப் பெண் வீட்டார்
உரிந் துரிந்து பார்த்தார்கள்!

“மதிச்சாச்சி,
மதினி இவ கொகுவத்தில்
மருதோண்டி இஞ்சரிக்கி”
என்றொருத்தி கத்தி
இழுத்துப் பிரித் தெடுக்க

இரு தரப்பும் -
கூடிக் குலவிக்
குலவையிட்டு
ஆளுக்காள் மருதோண்டி அப்பி
வழி நெடுகச்
சிரித்துக் கதைத்த படி
அத்தர் கம கமக்கும்
மருதோண்டிச் சிமிழோடு
பெண் வீட்டை அடைந்தார்கள்!

வெட்கம் மேனி யெலாம்
விரவிப் படர்ந் திருந்த
செய்னம்பின் -
உள்ளங்கைப் பூந் தட்டைத்

தோட்டு -
மருதோண்டிப் புள்ளிகளும்
பூக்களுமாய்
இட்டே மகிழ்ந்தார்கள்!

14. காவின் பதிந்த கலியாணம்

விராத்து பிறை 10
திருமண நாள்!
காழி மரைக்காமார்
லெப்பை யென வந்திருந்து
காவின் பதிந் தார்கள்!

மாப்பிளையைக் கூட்டி வைத்து
மஹர்த் தொகையை
கேட்டறிந்து கொண்டார்கள்!

பெரியம்பி வொலி சொன்னார்
அரபுத் தமிழில்
அழகாய்ப் பதிந் தெடுத்து
நிறைவேற்றி வைத்தார்கள்
நிக்காஹை!

இளையம்பிப் போடி மகன்
அஹமது சாஹிபுக்கு
பெரியம்பிப் போடி மகள்

செய்னம்பு நாச்சியாரை
சபையோர்கள் சாஹிதாக
ஹலால் பெண் சாதியாக

ஆக்கி வைத்துக் கைப்பிடித்து
ஏற்றெடுத்துக் கொண்டீரா
எனக் கேட்டு
உறுதி பெற்று..
பள்ளிப் புத்தகத்தில்
பதிந் தெடுத்து ஒப்ப மிட்டு
பணி முடித்தார் லெப்பை!

மாப்பிள்ளை ஊர் வலத்தில்
மகிழ்ந்தார்!

பொல்லடியும் வான் வீச்சும்
முன்னாலே கவர்ந் திழுக்க...
பின்னாலே வந்தவர்கள்
பைத் ஓதி
வான் பிளக்க..
வட்டக் குடை பிடிக்க
வந்தமைந் தார் மாப்பிள்ளை!

மண மகளின் முற்றத்தில்
மணமகனை நிறுத்தி வைத்து
வரவேற்றுப் புகழ்ந்து
'விருத்தம்' படித்து, பின்,

கால் கழுவி, கரம் கோத்து
உள்ளூட்டுக் குள்ளே

ஒளித்தபடி மூலைக்குள்
முகம் பதித்த செய்னம்பை
கையளிப்புச் செய்தார்கள்!

வாப்பா பெரியம்பி..,
தலை தடவி மயிர் பிடித்து
ஒப்புவித்தார் அகமனிடம்!
லெப்பை முடித்து வைத்தார்!.

களிப்போடு முடிந்த தந்தக்
கலியாணம்!
அகமன் - செய்னம்பை
இணைத்த தன்று
மணச் சடங்கு!

-
01. லெப்பை - கிரியை நடாத்துனர்
 02. காவின் - திருமணப் பதிவு
 03. வொலி - மகளை மணமகனிடம் பொறுப்புக் கொடுத்தல்
 04. அரபுத்தமிழ் - தமிழ் வார்த்தைகளை அரபு
லிபியில் எழுதிய மொழி.
 05. சாஹிதாக - சாட்சியாக
 06. ஹலால் - ஆகுமான
 07. நிர்க்காவம் - திருமணம்
 08. மஹர் - பெண்ணை அடைந்து கொள்ள மணமகனால்
வழங்கப்படும் சன்மானம்.
-

15. மனம் பொருந்தாத மனம்!

காலச் சர்ப்பம்
கழற்றிய சட்டை
கழிந்தன ஆண்டுகள் ஐந்து!

மணச் சடங்காலே
இணைந்தனர் இருவர்
மனங்கள் இணைந்திட விலையோ?

மணப் பொருத்தம் தான்
பார்த்தனர் பெரியோர்
மணப் பொருத் தம் யார் பார்த்தார்?

இத்தனை வருடம்
இருந்தனர் ஒன்றாய்
ஏன் மனம் பொருந்திட விலையோ?

ஒழுங்கு படுத்திய
திருமணம், இதனால்
திருமணம் இணைந்திட விலையோ?

பெரியோர் பார்த்துச்
சேர்த்த மனங்கள்
நிறைவோ டிருந்தது மிலையோ?

ஒழுங்கு படுத்திய
திருமண மெல்லாம்
உடைந்ததாய் வரலா றுளதோ?

கதைத்துப் பேசிக்
காதலித் தவர்தம்
கலியாணம் நிலைக்கு மென் றுளதோ?

காதலித் தோர்கள்
கட்டிய பின்பு
வேறாய்ப் பிரிந்தது மிலையோ?

காரணம் எதுவோ?
கூறிட லாமோ?
பிரிந்திட முனைந் தனள் செய்னம்!

சொத்துக்கள் சேர்த்துச்
சுகம் பெற லாமோ?
நட்பினைப் பேணுதல் இலையோ?

காதல் கசிவு
என்பது மிலையோ?
கனியா திருப்பது மனமோ?

தட்டிக் கனிய
வைத்திட லாமோ?
பற்றொடு பாசமும் இலையோ?

அதட்டுவர் ஆண்கள்
அடங்குவர் பெண்கள்
அதுவா தொடர்கதை? நீதி?

ஆட்டு விப்பவர்
ஆண்களே தானோ?
ஆடிடும் பம்பரம் பெண்ணோ?

விட்டுக் கொடுப்பவர்
பெண்களே தானோ?
விடப் பிடி யாளரோ ஆண்கள்?

அகமனின் போக்கில்
அவள் இவை கண்டாள்
ஆதலால் பிரிந்திட நின்றாள்!

16. ஓட்ட முடியாத உடைவு!

பிள்ளையின் குடும்பப்
பிரச்சினை அறிந்து
பெரிதும் வருந்தினார்
பெரியம்பிப் போடி!

உள்ளம் அழுது
உணர்வுகள் அறுந்து
எல்லாம் இழந்ததாய்
எண்ணி ஏங்கினார்!

குடும்ப மானம்
கௌரவம் என்று
இருந்தவை அனைத்தும்
நொருங்கிப் போனதாய்
நொந்தார் போடி!

சமரசம் செய்யப்
பலமுறை முயன்றார்
இளையம்பிப் போடியை
அழைத்துக் கதைத்தார்

மரைக்கார் மாறும்
வந்து பேசினர்!

ஆயினும் எதுவும்
நடந்திட வில்லை
அகமனின் போக்கில்
மாற்றமே இல்லை
பணமும் பொருளுமே
வாழ்வெனக் கொண்ட
அகமன் மனைவியை
அலட்சியம் செய்தான்!

மனமது உடைந்தால்
மெழுகிட லாமா?
இனி அவர் வேண்டாம்
என்றவள் துணிந்தாள்!
பசுகினைச் செய்தவள்
பிரிந்து தான்
போனாள்!

கலங்கினார் போடி
கவலையில் தோய்ந்து!
'இலங்குமென் றிருந்த
என் மகள் வாழ்வு
நிலைகுலைந் ததுவே
நிம்மதி போச்சே'

அழுதார் போடி
அவரொடு சேர்ந்து
அழுதது அழுதது
ஊரும் அழுதது!

01. பசகு - மனைவியின் மீது கணவனுக்குரிய எல்லா
உரிமைகளையும் மனைவியாக முன்வந்து முறித்துக்கொள்வது.

17. மறுமணம் பூசிய மருக்கொழுந்து

பெருமூச் செறிந்தார்
பெரியம்பிப் போடி!

வீட்டுக் குள்ளே அடைந்து கிடந்து
நாட்களைக் கடத்திய
செய்னம்பு நாச்சியைப்
பார்த்துப் பார்த்து
விழிமழை பொழிந்து...

பெருமூச் செறிந்த
பெரியம்பிப் போடி
முடிவொன் றெடுத்தார்!

'மறுமணம் புரிவது
மகளுக்கு' என்று.

ஏர்வைக்கு வண்டி
இழுத்து வருகிற
இசுமாயில் - அவரின்
நினைவுக்கு வந்தார்!

மறுமணம் குறித்து
மகளிடம் கேட்டார்
மறுத்தாள் முதலில்
செய்னம்பு நாச்சி!

குணத்தினை விடுத்து,
பரம்பரை குடும்பம்
பார்த்து முடிக்கும்
மறுமணம் எதற்கு
என்றவள் நினைத்தாள்!

இசுமாயில் என்று
எடுத்தவர் சொல்ல
இணங்கிக் கொண்டாள்!

நேர்மையும் உழைப்பும்
நேர்த்தியும் தொழுகையும்
இளமையும் அழகும்
ஒழுக்கமும் நிறைந்த
உருவமொன் றவளின்
கண்களில் தெரிய...
சம்மதம் சொன்னாள்!

பிள்ளையின் சம்மதம்
கேட்டு மகிழ்ந்து,
இசுமாயி லிடத்தும்
இணக்கம் கேட்க
விரைந்தார் போடி
வீட்டினை அடைந்தார்!

பரிதாப நிலையைக் கதையாய்ச்
சொல்லி
மறுவாழ் வளிக்கும் படியவர்
வேண்டினார்!

சொத்துகள் காணி
தருவதாய்ச் சொல்லி
மறுவாழ் வளிக்க
வேண்டினார் போடி!

மறுத்தார் இசுமாயில்,
மறுவாழ் வளிப்பதில்
உறுதியாய் இருந்தவர்
சொத்துக்கள் காணியை
மறுதலித் திட்டார்.

மஹரினைக் கொடுத்து
செய்னம்பை ஏற்கச்
சம்மதம் சொன்னார்!

மறு வாழ்வு பற்றி
ஊரெலாம் கூறி
மகிழ்ந்தார் போடி
மகிழ்ச்சியில் மிதந்தார்

ஆயினும் அவரை
குடும்பம் எதிர்த்தது
குடிவழி தடுத்தது!

“போடியார் மகளுக்குக்
கூலிக் காரனோ?
காழியார் மகளுக்கு
ஏர்வை வண்டியோ?”
கூடிக் கூடிக்
கேட்டது குடும்பம்!

இணங்கிக் கொண்ட
இரண்டு மனங்கள்
ஊரை விட்டே
போக நினைத்தன.
உள்ள சொத் தெலாம்
பள்ளிக்குக் கொடுத்து
வக்பு செய்த பின்

பள்ளிக் கூடம் அமைத்துப்
பிள்ளைகள்
ஓதவும், படிக்கவும்
உதவும் படியாய்க்
கோரிக்கை வைத்து
ஊரை விட்டே
போக நினைத்தன!

1. வக்பு - இறைவனின் பெயரில் பள்ளி வாசலுக்கு ஒப்படைத்தல்.

18. பற்றூரில் இருந்து பயணிப்பு

பற்றூரில் இருந் தவர்கள்
பிரிந் தார்கள்! அங்கிருந்து
பத்து மைல் தொலை தூரப்
பயணிப்பில் வரு மிந்தச்
சிற்றூரை வந்தடைந்து
வாழ்ந் தார்கள்!

புறப்பட்டு, இங்கிருந்தே
போயிற்று மையத்து!

மூத்தம்மா... செய்னம்பு மூத்தம்மா
போய் அடங்கி
மூன்றாம் நாள் -
பற்றூரில் இருந்து பலர்
வந்தார்கள்!

வக்பு செய்த
சொத்துகளால் பயனடைந்த
சிலர் சேர்ந்தும் வந்திருந்து

அவளுக்காய் -

கிரியைகளும், பிரார்த்தனையும்
புரிந்தார்கள்.

மூத்தம்மா ... தோட்டுப்பாய்
மூத்தம்மா?

எங்கிருந்து வந்தாளோ
ஏன் இங்கு வந்தாளோ?
என்றறிய இருந்த வர்கள்
வந்திருந்தோர் கதை கேட்டு
வியந்தார்கள்

அங்கிருந்து அவர்களுமே
அவளுக்காய்ப் பிரார்த்தித்தார்!

அங்கு வந்து சேர்ந்திருந்த
அனைவருமே ஒருங் கிணைந்து
இங்கு மொரு நிதியத்தை
ஏற்பாடு செய்தார்கள்

வக்பு செய்த
சொத்துகளால் பயனடைந்து
பட்டங்கள் பெற்றவரும்
பதவிகளில் உயர்ந்தவரும்
வந்திருந்து வழிகாட்ட
நம்பிக்கை நிதியத்தை
தாபித்துக் கொண்டார்கள்

“செய்னம்பூ நாச்சியார்
கல்விச் சகாய நிதி”

விண்ணில் படர் இருளும்
விலகிற்று !
விண்மீன்கள் புடை சூழ
நிலவு மகள் உலா வந்தாள் !

குளிர் நிலவின்
ஒளி மழையில்
நனைந்திற்றே ஊரெல்லாம் !

நிலவுக்குள் ஒளி முகமாய்
நிறைந்தாளோ செய்னம்பூ ?

குறிப் பூக்கள்

குறிப்பு -01

இது கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் அவர்களின் இரண்டாவது குறுங் காவியம் ஏற்கனவே கொந்தளிப்பு என்னும் மகுடத்தில் காவியமொன்றை இலக்கிய உலகிற்கு படைத்தளித்துள்ளார். காவியம் செய்வது கடினமுயற்சி. ஆழ்ந்த மொழியறிவும், கற்பனை வளமும், தொடர்ந்து தொய்வுபடாமல் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் ஆற்றலும், பொறுமையும் இருந்தாலன்றி காவியமென்பது கைகூடா. இவையனைத்தும் அவர் வயப்பட்டதாலேயே இக்காவியங்கள் சாத்தியமாகியுள்ளன.

பொதுவான சொல்லாட்சியில் கவிதை யாப்பது எளிதானது. ஆனால் கிராமங்களில் வழங்கப்பெறும் பேச்சுமொழியில் கவிதையின் ஓசை குன்றாது எழுதுவது மிகுந்த சிரமப்பாடானது. கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் அம்மொழியிலேயே அகவலோசை தழுவ அழகாக இக்காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

வழக்கொழிந்துபோன கிராமியச் சொற்கள் பாக்களில் இவருக்கு வாலாயமாகியுள்ளன. மீண்டுமிர் பெற்றுள்ளன. மறக்கப்பட்டுப் போன கலாசார பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் பெண்ணுரிமை பேசும் இக்குறுங்காவியத்தில் காவியத்தின் கதையோட்டத்திற்கேற்ப அழகுறச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் அவர்கள் மரபுசார்ந்த கவிதை படைப்பதில் வல்லவரென்பதால், பண்டைய காவிய கோட்பாடுகளைத் தவிர்த்து, நவீன இலக்கிய வடிவில் அமைந்த இக் குறுங் காவியத்திலும் வெற்றுச் சொற்சிலம்பமில்லாது கவிதைக்கு உயிரான ஓசையை மிக நன்றாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சிறியதொரு கதைக்குள், அக்கதைக்கு வலுவூட்ட முஸ்லிம்களின் அற்றைய திருமணச் சடங்கு முறைகளை கவிதையில் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது சிறப்பாகவுள்ளது. தானே கதை சொல்லியாகத் தனது மொழியில் காவியத்தை நடத்தினாலும், அவ்வப்போது பாத்திரங்களை அவர்கள் மொழியில் பேச விட்டிருப்பது சிறப்பு. கவிஞர் இது போன்று இன்னும் பல காவியங்களை யாத்துத் தமிழ் மொழிக்கு அணிசெய்ய அவரை வாழ்த்துகின்றேன்.

காப்பியக்கோ டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

16, பாட்சாலை ஒழுங்கை,
புகையிரத வீதி ஊடாக,
தெஹ்லிவளை, இலங்கை.
+94 772721244

கவிஞர் பாலமுனை பாறாக்கின் இரண்டாவது குறுங்காவியம் வெளிவருவது சிறப்பான விடயம். இந்தத் "தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா"க் காவியம் கதை நகர்விலும் கலாநேர்த்தியிலும், முந்திய "கொந்தளிப்பிலும்" பார்க்க மேலோங்கி நிற்கின்றது. குறிப்பாக தென்கிழக்கு இஸ்லாமிய மக்களின், கலாசார விழுமியங்களையும், வாழ்வியல் கட்டங்களையும் அழகுறத் தருகின்ற புதுக்காவியம் "தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா" என்பது சால்ப் பொருத்தம்.

கவிதை மொழியிலேயே புதிய சந்த நடையிலே புனைப்பபட்ட இக்காவியம் சமூக வாழ்வியல் சடங்குகளின் முக்கிய காட்சிகளைத் துல்லியமாகக் கண்முன்னே எடுத்துக்காட்டி மெய்மறக்கச் செய்கின்றது. அத்தோடு ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராடிய "செய்னம்பூ"வின் துணிகரமான வாழ்வினை இலகுவாக வெளிக்காட்டும் உயர்ந்த கண்ணாடியாகவும் விளங்குகின்றது.

இதை வாசிக்கின்றபோது குறுங்காவிய காலம் ஆரம்பித்து விட்டது என்ற உணர்வு எழுகின்றது. யுத்தம் முடிவடைந்து சமாதான சகவாழ்வும் மலர்ந்து விட்டால் அரிய தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்கள் தோன்றும் என்பது உண்மைதான்.

ஆதலால் கவிஞர் பாலமுனை பாறாக் தன் கவிதை விஸாசத்தையும், நமது தாய் மண்ணின் தாற்பரியங்களையும் பளிச்செனக் காட்டும் நல்லிலக்கிய ஆக்கங்களை மேலும் படைத்து வளம் சேர்க்க வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

கவிஞர் மு. சடாட்சரன்

பிரதான விதி
பெரிய நீலாவணை - I
கல்முனை - இலங்கை
+94 67 2221784

கவிபுனையும் ஆற்றல் கைவந்த பாலமுனை பாறாக் காவியம் படைப்பதில் களம் இறுங்கியுள்ளார். அவரின் முதல் குறுங்காவியம் "கொந்தளிப்பு" ஒரு சிறந்த பங்களிப்பாக வெளிவந்தது. இப்போது "தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா" குறுங்காவியம் நம் வீட்டுப்பிள்ளையாக பிறந்திருக்கின்றது.

இதில் கவிஞர் பழமையை சொல்கிறார், தென்கிழக்குச்சீமை முஸ்லிம்களிடம் அன்று பழகிவந்த வழமையைச் சொல்கிறார். கால மாற்றத்தில் காணமல் போனவைகள் சரித்திரங்கள், அவை கல்லில் செதுக்கிய சித்திரங்கள் அவற்றை மறந்துவிடவோ துறந்து விடவோ முடியாது.

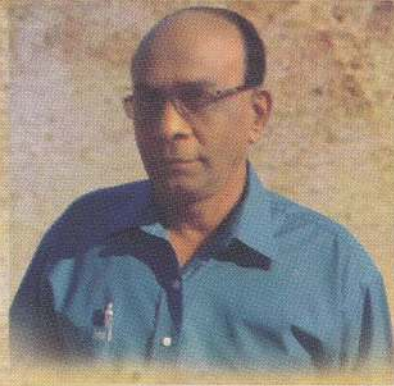
இங்குதான் பாலமுனை பாறாக்கின் பற்றுறுதி பளிச்சிடுகின்றது கொந்தளிப்பில் அவர் கூறியது வேறு இதில் அவர் சொல்வதோ பண்பாட்டுச் சாறு. தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா கேட்டிராத சொல் இன்றைய தலைமுறைக்கு. அதைவைத்து அவர் தீட்டியுள்ள கவிதை காட்டியுள்ள காட்சி அன்றைய மாந்தரின் வாழ்வு மாட்சி.

காவியம் புனைவது கஷ்டமான பணி. அது கவிஞருக்கு வாலாயமான தீங்கனி என்பது காவியத்தின் கடைசிவரை பளிச்சிடுகிறது. நேர்த்தியான நடையும் சீரான சொல் செட்டும் புதுக்கவிதை பாங்கும் காவியத்துக்கு அழகூட்டுவதுடன் பண்பாடுகளின் முதுசொமாக தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா மாட்சி பெறுகிறது

அவரின் கலைப்பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன் அவர் நிறைநலம் பெற பிரார்த்திக்கிறேன்.

கலையன்பன் அப்துல் அஸீஸ்

ஏஜே மெடிகல்
அக்கரைப்பற்று - இலங்கை
+94 770214058

பாலமுனை பாறாக் அண்மையில் கொந்தளிப்பு (2010) என்றொரு நவீன குறுங்காவியத்தை எழுதியிருந்தமை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அறிந்த விடயமே. குறுங்காவியமான கொந்தளிப்பு முஸ்லிம் மக்களது சமூகப்பிரச்சினைகள்(மீனவர், விவசாயிகள் ஆகியோரின் வாழ்க்கை பிரச்சினைகள்) அரசியல் நெருக்கடிகள் (உ-ம். சிங்கள பேரினவாத ஒடுக்குமுறை) பண்பாட்டு மாற்றங்கள் ஆகிய பலவற்றையும் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் அழகான கோட்டுச் சித்திரங்களாக பதிவு செய்திருந்தது. பனித்துளிகள் நடம்புறியும் புல்லின் இதழ்களில் வானம் முழுவதும் அடங்குவது போன்று கச்சிதமான உத்திகளைக் கையாண்டதனூடாக குறுங்காவியத்தினுள் பலவிடயங்களையும் கொண்டு வருவது கவிஞருக்கு சாத்தியமாகி இருந்தது. நல்லதொரு நாவல் வாசிப்பு அனுபவத்தை வாசகர்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் அது வழங்கியிருந்தது.

தோட்டுப்பாய் மூத்தம்மா எனும் இக்காவியம் 'கொந்தளிப்பு' வழியில் செல்லாது வேறு சில புதிய உலகங்களை சிருஷ்டித்துள்ளது. இக்கவிஞரது நோக்கு குடும்பப் பிரச்சினைகளிலொன்றினைப் பற்றிப் பேசுவது மட்டுமன்றி முஸ்லிம் மக்களது பண்பாட்டுக் கோலங்களை பதிவு செய்வதாகவும் காணப்படுகின்றமை கவனத்திற்குரியது. கவிஞர் அப்துல் காதிருலெவ்வை, முஸ்லிம் மக்களது திருமணச் சடங்கு முறைமையற்றி மட்டுமே எடுத்துரைக்க, இக்கவிஞர், திருமணச் சடங்கு முறைமை மட்டுமன்றி, மையத்துச் சடங்கு, பிறப்புச் சடங்கு, பெரியயிள்ளைச் சடங்கு முதலானவை பற்றியும் கவையோடு விவரித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈழத்து நவீன காவிய கவிஞர் வரிசையில் 'கொந்தளிப்பு' ஊடாக தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பாலமுனை பாறாக் இக்காவியத்தினூடாக தனது இருப்பை மேலும் உறுதி செய்துள்ளார் என்று துணிந்து கூறலாம்.

பேராசிரியர் செ. யோகராசா,

ISBN 978-955-99311-2-6

9 789559 931126